

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vilkårene for repræsentation i folkekirken i Grønland kan forbedres.

(Medlem af Inatsisartut, Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Tak til Inatsisartutmedlem Aqqalu C. Jerimiassen for forslaget.

Tro, religion og åndelighed er for mange mennesker dybt personlige spørgsmål. For Demokraatit er det derfor helt centralt at tage udgangspunkt i religionsfriheden. Enhver skal have frihed til at tro, som man vil herunder friheden til ikke at tro. Det er et grundlæggende princip i et frit samfund, og det skal vi værne om.

Der er ingen tvivl om, at folkekirken har spillet og fortsat spiller en vigtig rolle i vores kultur og historie. Kirken har været rammen om livets store begivenheder. Dåb, bryllupper og begravelser har for mange generationer fundet sted i kirkerummet. Det er smukke traditioner, som stadig betyder meget for mange mennesker, og det skal vi anerkende med respekt.

Men netop fordi tro er personlig, er det også vigtigt at sige klart, at forandringer i forhold til kirken ikke kan og ikke bør styres politisk ovenfra. Engagement, deltagelse og interesse skal komme nedefra. Det er ikke en offentlig opgave at arbejde for, at folkekirken bliver mere populær, eller at flere engagerer sig i menighedsråd og kirkeligt arbejde.

Hvis færre vælger at deltage, er det ikke nødvendigvis et problem, der kan eller skal løses med politiske initiativer. Det er et udtryk for, at samfundet forandrer sig, og at mennesker i dag vælger forskelligt i forhold til tro og livssyn. Det valg skal respekteres.

Demokraatit mener derfor, at det offentlige skal udvise tilbageholdenhed på dette område. Det offentlige skal sikre rammerne for religionsfrihed og lige behandling, men ikke forsøge at påvirke borgernes religiøse valg. Ingen skal føle sig presset ind i en bestemt religiøs ramme, hverken direkte eller indirekte.

Det betyder ikke, at vi skal vende ryggen til vores historie eller vores kulturelle arv. Men det betyder, at vi skal adskille respekt for traditioner fra politisk styring af tro. Kirken skal leve af menneskers frivillige engagement, ikke af politisk velvilje eller kampagner.

For Demokraatit handler denne debat derfor om balance. Balance mellem respekt for vores kultur og respekt for individets frihed. Balance mellem anerkendelse af kirkens rolle og erkendelsen af, at tro ikke kan pålægges eller fremmes gennem politiske beslutninger.

Vi ser frem til en videre debat, hvor vi holder fast i religionsfriheden som det bærende princip og respekterer, at tro og religiøst engagement altid må være et personligt valg.